

STC 178/2006, de 6 de juny

Límit de la taxa de reposició d'efectius i omissió legislativa per no incloure les quanties de les retribucions (accés al text de la sentència)

S'impugnen dos extrems de la Llei d'Astúries 10/1996, de 31 de desembre, de pressupostos generals del Principat per a 1997: l'art. 32, relatiu a l'oferta pública d'ocupació, per vulnerar les competències estatals derivades dels arts. 149.1.13 i 156.1 CE, concretades per a l'exercici 1997 en l'art 17.4 de la LPGE; i el fet que la Llei no reflecteixi les quanties concretes dels diversos conceptes retributius dels funcionaris d'Astúries, per vulnerar les competències estatals derivades de l'art. 149.1.18 CE i concretades a l'art. 24.2 de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública* (LMRFP).

Oferta pública d'ocupació:

Sobre la consideració de bàsic de l'art. 17.4 LPGE, el TC ha reiterat en diverses sentències que aquest no constitueix una base del règim estatutari de la funció pública dictada en exercici de l'art. 149.1.18 CE, en no poder incloure, qualsevol que sigui l'extensió que es vulgui donar al concepte "règim estatutari dels funcionaris", una mesura conjunta i d'eficàcia limitada en el temps com la contemplada per l'art. 17.4, sinó que **es dicta en virtut dels arts. 149.1.13 CE, que estableix la competència estatal de l'ordenació general de l'economia i 156.1 CE, que preveu el principi de coordinació de l'autonomia financera de les Comunitats Autònomes. Si aquests dos articles de la CE justifiquen la competència de l'Estat per fixar topalls màxims a les retribucions, també ha d'acceptar-se que l'Estat pugui limitar l'oferta pública d'ocupació, per ser aquesta una matèria que té relació directa amb els objectius de política econòmica i resultar una mesura idònia per contenir l'expansió d'un dels components essencials de la despesa pública com ho és el capítol de personal.**

Confirmat el caràcter bàsic de l'art. 17.4 LPGE, la simple lectura de l'art 32 de la Llei 10/1996 -afirma el TC- posa de manifest que aquest contradiu la norma bàsica: **des del punt de vista quantitatiu, donat que no limita al 25% la taxa de reposició d'efectius, i des del punt de vista sectorial, ja que no especifica els sectors, funcions i categories professionals que considera prioritàries.**

Omissió de les quanties concretes dels diversos conceptes retributius:

El mandat de publicitat formal de les quanties que conté l'art. 24.2 LMRFP té caràcter bàsic. Tot i això, afirma el TC, en supòsits de congelació salarial pot entendre's que el mandat de publicitat formal pugui quedar acomplert a través de tècniques alternatives que garanteixin el seu abast.

- **Retribucions bàsiques:**

La fórmula que empra l'art. 25.1 Llei 10/1996, "las retribuciones del personal funcionario experimentarán, aplicado en las cuantías y de acuerdo con los regímenes retributivos vigentes en 1996, un incremento porcentual idéntico al establecido en la Ley de Presupuestos Generales del Estado para 1997 para el personal de análoga naturaleza, sin perjuicio del resultado individual de la aplicación de dicho incremento", no amaga un creixement global que vulneri la LPGE, tot i això, entén el

TC que la llei impugnada no reflexa cap de les quanties de les retribucions bàsiques, el que fa que no pugui considerar-se satisfet el principi de publicitat formal de l'art 24.2 LMRFP.

Els arguments al·legats pels lletrats autonòmics no poden considerar-se satisfactoris:

- Ni pel fet que la llei de pressupostos estatal i autonòmica s'elaborin de manera simultània, donat que es possible acudir a tècniques de col·laboració entre els òrgans d'elaboració i aprovació dels diferents pressupostos.
- Ni pel fet que la publicitat de les quanties retributives hagi quedat reflectit en el Decret 4/1997, perquè l'exigència de reflectir les quanties en la llei pressupostaria pretén garantir un control democràtic de la política de retribucions, unes possibilitats d'impugnar i un tipus de publicitat que difereixen de les garanties que són pròpies de les normes reglamentàries.

- **Retribucions complementàries:**

Tampoc la llei impugnada ha satisfet l'obligació de publicitat formal de les quanties retributives pel que fa al complement de destinació. En canvi, no vulnera aquesta obligació pel que fa als complements específic i de productivitat, tenint en compte que per la seva naturalesa, ni la pròpia LPGE reflecteix les seves quanties exactes.